

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

det ærede medlem gav. Det er nemlig for de fleste forældre slet ikke et valg mellem to forskellige skoleformer, hvor man tager standpunkt ud fra pædagogiske hensyn, men det er ganske enkelt spørgsmålet om børnenes fremtidige muligheder i erhvervslevet og samfundslivet, der tages hensyn til og skal tages standpunkt til. Eksamensbevis er nu engang nøglen, der lukker op til de attråværdige stillinger i staten og erhvervslevet, og kapløbet til disse stillinger begynder altså allerede ved delingen i skolen. Mon ikke de fleste alligevel vil mene, at en deling af børnene i 11-12 års alderen med de perspektiver for børnenes fremtid, denne deling indebærer, har alt for mange usikkerhedsmomenter til, at det kan være forsvarligt at opretholde denne klassificering af børnene. Folkeskolen skal ikke være en underafdeling hverken af eksamensskolen eller af fagskolen. Skolen indtil det 14. år skal være en barneskole, en skole, hvor der er ro og harmoni, hvor undervisningen kan tilrettelægges uden tryk eller afhængighed af eksamensuddannelse eller erhvervsuddannelse. Det er ikke barneskolens opgave at uddanne eksperter, men det er barneskolens opgave at udvikle hos børnene sansen for det almene, sansen for det menneskelige. Jo mere modne og afbalancerede børnene er på det tidspunkt, da de skal vælge livsstilling, des bedre mulighed er der for, at dette vigtige valg træffer det rigtige.

Når jeg kan anbefale de bestemmelser i det foreliggende lovforslag, som gør det muligt, at der ved det kommunale skolevæsen kan foretages deling ved 13 års alderen, er det bl. a. ud fra den betragtning, at en deling af børnene på det tidspunkt indeholder færre usikkerhedsmomenter end en deling ved 11-12 års alderen; yderligere vil det, at børnene i et år, før delingen foretages, har deltaget i sprogundervisning, give bedre betingelser for at kunne bedømme det enkelte barns mulighed for at få udbytte af eksamensskoleundervisningen.

Når jeg giver tilslutning til den foreslåede ordning, hvorefter delingen kan foretages efter det 6. skoleår, er det også i mine tanker herigennem at vise imødekommenhed over for andre synspunkter, over for syns-

punkter i venstres forslag og over for lærerorganisationerne. Når lærerorganisationerne mente, at det var forsvarligt at vente med delingen til det 12. år, kan det at vente til det 13. år med forudgående undervisning i fremmede sprog i 6. klasse vel ikke være så afgørende, at forståelse på dette grundlag skulle være udelukket.

Jeg vil her meget gerne sige, at jeg og mit parti naturligvis lægger meget stor vægt på, at den forestående nyordning af skolens forhold kan møde velvilje og forståelse hos lærerne. Det er dog i så afgørende grad på lærernes virke i skolen, det hele beror. Lærernes ansvarsfulde og betydningsfulde gerning bliver ingenlunde altid påskønnet efter fortjeneste, men lærerne og lærerinderne i vore skoler, både i byskolen og landsbyskolen, skal ikke noget øjeblik være i tvivl om, at befolkningens altovervejende flertal i høj grad værdsætter deres arbejde. Det, vi arbejder for ved skolereformen, er jo netop ud fra vor bedste overbevisning om, hvad der tjener børnene og skolen, at tilvejebringe de bedst mulige vilkår for det arbejde, som lærere og lærerinder udfører i deres gerning i hverdagen i den danske skole.

Under den skoledebat, som er ført i det sidste par år, er der undertiden brugt meget stærke ord, og lærerorganisationernes ledere og deres fagblade har i så henseende ikke holdt sig tilbage. Jeg håber imidlertid, at dette ikke skal være nogen hindring for, at lærerorganisationerne, nu da tidspunktet nærmer sig, da folketinget træffer sin afgørelse, vil yde deres medvirken til, at man kan nå til et positivt resultat, der kan samle tilslutning over en bred front.

Nedsættelse af en kommission, som det har været på tale, til at overveje skoleproblemer i forbindelse med det, vi drøfter her, vil jeg fraråde. I 2-3 år har skolestrukturforslaget været drøftet overalt i landet. Der har været afholdt rundbordskonferencer, og udvalg har været nedsat, der indgående har drøftet alle de foreliggende skoleproblemer. Derefter har et folketingsudvalg hele sidste vinter arbejdet med sagen. Det ville da være noget ganske usædvanligt, om folketinget på dette tidspunkt gav det hele fra sig til overvejelse i en kommission. Jeg mener, at spørgsmålet om strukturændringen nu er så grundigt og alsidigt